

בש"פ 3341/15 - טמיר אוזנה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3341/15

לפני:

כבד השופט א' שהם

העורר:

טמיר אוזנה

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע,
מיום 20.4.2015, בתמ"ת 6548-04-15, שנייתה על-
ידי כב' השופט נ' ابو טהא

תאריך הישיבה:

כ"ט באיר התשע"ה (18.5.2015)

בשם העורר:

עו"ד רונן בן צבי

בשם המשיבה:

עו"ד נעימה חנאוני

ההחלטה

1. לפניו עրר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' ابو טהא), מיום 20.4.2015, בתמ"ת 6548-04-15, בגין הוחלת להורות על מעצרו של העורר, עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

עמוד 1

2. ביום 3.4.2015, הוגש לבית המשפט המחויז בבאר שבע כתב אישום, המיחס לעורר ולנאשם נסף, רן מZN (משם: מZN), את העבירות שלhalb: קשירת קשר לבייצוע פשע, לפי סעיף 499(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין); יצור, הכנה והפקה של סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים); ונטילת חמל או גז או מים שלא כדין, לפי סעיף 400 לחוק העונשין. במסגרת כתוב האישום, יוחסה לנאשם שלישי במספר, דוד ברישניקוב (להלן: ברישניקוב), עבירה של סיוע לייצור הכנה והפקה של סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים, בצוירוף עם סעיפים 31 ו-32 לחוק העונשין.

3. מעובדות כתוב האישום עליה, כי העורר ומZN קשרו עם אחד בשם ישראל בנישו (להלן: בנישו), ועם אחרים, לצורך הקמת תשתיות לגידול סם מסוכן מסווג קנבוס, באופן מסחרי, ושלא לצריכתם העצמית. לשם כך, שכר בנישו מבנה בתחום משק חקלאי במושב שפיר (להלן: המבנה), בו החלו בנישו, העורר, ומZN לעשות פעולות שונות לשם הכשרת המבנה כמקום לגידול הסמים. לאחר זאת, גידלו הנאים את שתיל הסמים במבנה. בחיפוש שנערך במבנה, במסגרת פעילות משטרתית יזומה, נתגלו 554 שתילי סם בממדים שונים, במשקל כולל של כ-679 ק"ג.

4. بد בבד עם הגשת כתוב האישום נגד העורר ושני הנאים הנוספים, הגישה המשיבה בקשה למעצרם של השלושה, עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

הבקשה למעצר עד תום ההליכים

5. במסגרת הבקשה להארכת המעצר, טענה המשיבה, כי ברשותה ראיות לכואורה להוכחת העבירות המיוחסות לעורר, ובכלל זאת: דוחות פעולה; תמונות וסרטונים המתארים את המבנה; תפיסת הסם המסוכן מסווג קנבוס; חוות דעת מומחה בדבר טיבו של הסם וຄמותו; שיחות בין העורר למZN, בהן הם מתאימים הגעת ציוד למבנה; שטיית העורר בחקירותו; וכיוצא באלה. בהמשך, טענה המשיבה, כי קיימת עילית מעצר, לפי סעיף 21(א)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1966 (להלן: חוק המעצרים), הנובעת מכך שקיים חשש סביר, כי העורר יסקן את ביטחון הציבור, אשר "מתעצל לנוכח היקף הפגיעה, התשתיות והיקף הסם בשלבי גידול והפקה שונים, שנתפסו במקום". עוד בהקשר לעילית המעצר, טענה המשיבה, כי קמה בעניינו של העורר חזקת מסוכנות סטטוטורית, לפי סעיף 21(א)(ג)(3) לחוק המעצרים, מאחר שהוא עבירה לפיקודת הסמים המסוכנים. המשיבה צינה, כי מסוכנותו של העורר בולטות במיוחד, מאחר שקיימת לחובתו הרשעה קודמת בעבירה דומה של גידול סם מסוכן; וכי הוא ביצע את המעשים המיוחסים לו במקורה דנא, שעה שתלו ועומד נגדו כתוב אישום בגין ביצוע עבירה דומה, בבית משפט השלום ברחובות (ת"פ 15-02-37572).

לפיכך, טענה המשיבה, כי "לא ניתן להסתפק במקרה זה בחילופת מעצר", וביקשה להורות על מעצרו של העורר, עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ההליכים בפני בית משפט כאמור

6. בדיוון בהארכת המעוצר בפני בית משפט קמא (כב' השופט נ' אבו טהה), שנערך ביום 14.4.2015, טען בא-כוחם דאז של העורר ומZN, כי אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכוארה "מבחן הטעינה", אלא שראיות אלו הין "ברמה מוחלשת". עוד נטען, כי אין מחלוקת בנוגע לקיומה של עילת מעוצר. לאחר זאת, ביקש בא-כוחם של העורר ומZN, להורות על עירication תסקירות מעוצר בעניינם, אשר יבחן חלופת מעוצר.

לאחר שנתיו דעתו לחומר החקירה, ושמע את טיעוני הצדדים,קבע בית משפט קמא, בהחלטה מיום 20.4.2015, כי המשיבה הנוכחית תשתיית ראייתית לכואורה לחובת העורר ומZN בעבירות המוחוסות להם בכתב האישום. עיקרה של תשתיית ראייתית זו, כך נקבע, נעוז בדעות הפעולה של השוטרים, אשר פשטו על המבנה. עוד ניתן להסיק על דבר קיומה של תשתיית ראייתית להוכחת האשמה, לשיטתו של בית משפט קמא, מדוחות ייחידת העיקוב המשפטיתית, אשר הבדיקה בעורר ובזמן כהם רוכשים ציוד, ומגעים ביחיד לבניינה. בית משפט קמא למד על קיומן של ראיות לכואורה, אף מתמליל שיחסות האזנת הסתר בין העורר למZN, אשר "מלמד לכואורה על מעורבות עמוקה של [העורר ומZN] ביחס לנעשה במקום". לבסוף, ציין בית משפט קמא, כי קיימת בחומר החקירה ראשית הודיה של העורר במוחוס לו בכתב האישום, בכך שהוא ניסה לברר את האפשרות לשמש כעד מדינה. אשר לקיומה של עילת מעוצר, הטיעים בית משפט קמא, כי "עבירות של סמים, ובמיוחד עבירות שאינן של החזקה לשימוש עצמאי והנמננות על עבירות הפצצת הסמים, מקומות חזקת מסוכנות". אשר על כן, הורה בית משפט קמא על מעצרם של העורר ומZN עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. אשר לברישניקוב,קבע בית משפט קמא, כי חלקו בפרשה הוא "מיןורי שאינו מצדיק מעוצר עד תום ההליכים", וכן הורה על שחרורו בתנאי מעוצר בית מלא.

הערר

7. בהודעת ערר, אשר הוגשה על-ידי בא-כוחו החדש של העורר,עו"ד רונן בן צבי, נטען, כי בנישו הוא החשוב העיקרי בפרשה, והעובדת שהוא טרם נעצר, נובעת מ"שרשת של טעויות ומחדרים בחקירה שתוצאתם הגשת כתב אישום נגד העורר ואחרים, ומעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו בתיק". עוד נטען, כי שגה בית משפט קמא, בקובענו כי העורר שתק בחקרתו במשפטה. למעשה, כך הוסיף וטען עו"ד בן צבי, העורר "שיתף פעולה באופן מלא ושלם בחקירתו, ענה על שאלות החוקרים ומסר את המידע לו [...] כל זאת עד אשר נוכח כי מטרת החוקרים אינה חקר האמת אלא 'תפירת התקיק נגידו', משחשת כך, [...] החליט העורר לשמור על זכות השתקה" (ההדגשות במקור – א.ש.).
לטענתעו"ד בן צבי, בגרסתו של העורר יש ממשם הסבר סביר להימצאותו במבנה, ואין בתיק החקירה כל ראייה ישירה הסותרת את גרסתו. העורר הוסיף וטען, כי טעה בית משפט קמא, משלא נתן את דעתו לעדותו של בעל המבנה, אויריאל רחמני, אשר "טען חד משמעית כי אינו מכיר את העורר ולא ראה אותו מעולם". עוד נטען, כי לא היה מקום ליתן להזנות הסתר משקל כה רב בהחלטתו של בית משפט קמא, נוכח היוטן "שיעור סתומות שאין ברורים, [...] נתונות לפרשניות שונות". בהתחיחס לקביעה, לפיה יש בדבריו של העורר בחקרתו במשפטה מושם ראשית הודיה, נטען על-ידי העורר, כי "אין מדובר בראשית הודיה, כי אם בחשוד במצוקה המוקן להודות בכל המוחוס לו, רק לא להישלח לשנים ארוכות בבית הסוהר". לבסוף נטען, כי מדובר בהפליה פסולה לפני העורר, בשם לב לשחרורו של ברישניקוב למעוצר בית, שעה ש"חלקו בהחזקת המקומ גדול משל העורר".

יצוין, כי בפתח הדיון בערר שנערך לפניי, ביום 18.5.2015, הודיע בא-כוחו של העורר,עו"ד בן צבי, כי, בניגוד לעמדת קודמו עו"ד בועז קניג, אין הסכמה לקיומן של ראיות לכוארה, ומכל מקום מדובר בראשית שעוצמתן חלשה, עד כדי היעדר משקל כלשהו לאורן ראיות.

סיכום של דברים, התבקשתי להורות על שחררו של העורר לחופת מעצר, ולכל הפחות להפנותו אל שירות המבחן, לצורך קבלת תסקיר מעצר.

להשלמת התמונה יצוין, כי בין לبني הגיש רן מZN (הנאשם השני בכתב האישום), ערע על החלטתו של בית משפט קמא, לעצרו עד לתום ההליכים. ערע זה ידוע בהמשך, על-ידי השופטת ע' ברון (בש"פ 3394/15).

תגובה המשיבה

8. בא-כוחה של המשיבה, עו"ד נעימה חנאווי, טענה כי אין להסכים לשינוי עמדתו של העורר, באשר לקיומן של ראיות לכואורה להוכחת האשמה (להבדיל מעוצמתן), ואין זה ראוי לשנות את העמדה שהוצאה בפני בית משפט קמא, רק בשל חילופי הסניגורים. נטען על-ענין, נתען על-ידי המשיבה, כי טעת העורר, לפיה המשיבה לא השילה להעמיד תשתיית ראייתית לכואורת להוכחת אשמו, היא "טענה מיתממת". תשתיית ראייתית זו כוללת, כך נתען, ראיות למכבר, ובכלל זאת: האזנות סתר; דוחות עיקוב; וشتיקתו של העורר בחקירהתו. אשר לעניין אחרון זה, נתען על-ידי המשיבה, כי שתיקתו של העורר היא בגדיר "שתיקה גורפת לגבי החלקים המהותיים" בעודותו. בהתייחס לנושא ראשית ההודיה הנטענת, הבירה המשיבה, כי "העורר פונה מיזמתו לחוקריו ומציע להודאות בהצל Tamora זה שיגיעו עמו להסדר טיעון", ובכך יש ממשום ראשית הדיה מצדיו. עוד צינה עו"ד חנאווי, כי אין מקום לשלוח את העורר לקבלת תסקير, בשים לב לכמות הסם שנמצאה ברשותם של כלל המעורבים, ולהתחום הרוב הנעוץ בהקמת מעין "מפעל" לייצור סמים מסוכנים.

דיון והכרעה

9. כלל הוא, כי על מנת לעזור נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, על המאשימה לעמוד בשלושה תנאים מצטברים, הקבועים בסעיף 21 לחוק המעצרים, והם: קיומה של תשתיית ראייתית לכואורת להוכחת אשמו של הנאשם; קיומה של עילת מעצר; והיעדר חלופה אחרת, באמצעותה ניתן להגשים את תכילת המעצר, בדרך פוגענית פחותה בחירותו של הנאשם (בש"פ 2819/15 פלוני נ' מדינת ישראל (17.5.2015); בש"פ 6538/14 אל מהר נ' מדינת ישראל (23.10.2014); בש"פ 6550/14 בן סעדון נ' מדינת ישראל (21.10.2014)).

10. גדר המחלוקת בעניינו היה קיומה של תשתיית ראייתית לכואורת, המוכיחת את אשמו של העורר. יצוין, כי איני נכנס לשאלת, במסגרת ערע זה, עד כמה מחייבות את העורר עמדתו של בא-כוחו הקיים, אשר הציג בדיון בבית משפט קמא, כי אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכואורה. בסוגיה כגן DA, נדרש בית המשפט "להיווכח כי הפטנציאלי הראייתי הגלום בחומר הראיות ממקום סיכוי סביר כי חומר זה, לאחר עיבודו במהלך המשפט, יוכל לביסוס אשמו של הנאשם מעבר לספק סביר" (בש"פ 5919/12 נחמיאס נ' מדינת ישראל (4.9.2012); וראו גם: בש"פ 8087/95 זאהה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 147 (1996); בש"פ 4329/12 אימאם נ' מדינת ישראל (13.6.2012)).

נUber, אפוא, לבחון את השאלה האם בראשות המאשימה ראיות בעלות פוטנציאלי ראייתי להביא להרשעתו של העורר בעבירות שיווסתו לו.

11. לעורר מיווחסת, בין היתר, עבירה של ייצור, הכנה והפקה של סמים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים, הקובלع לאמור:

"לא יגדל אדם סם מסוכן, לא יצר אותו, לא יפיק אותו, לא יכין אותו ולא ימצאה אותו מחומר אחר, אלא בראשון מאת המנהל. העובר על הוראות סעיף זה, דינו - מאסר עשרים שנים או קנס פי עשרים וחמשה מן הכנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977".

Hebira זו עניינה בשלבי ההכנה של ייצור הסמים, לקראת השלבים המתקדמים יותר העשויים לכלול החזקה; שימוש; סחר במסמים מסוכנים; או ביצוע כל פעולה אחרת בהם. הינו, העבירה מתיחסת לפעולות המקדימות, אשר יש לבצע על מנת להגשים את המטרה העומדת מאחוריו יוצרים של הסמים המסוכנים (גבrial הלוי תורת דיני העונשין כרך ד 273-274 (2010)). היסוד העובדתי בעבירה זו, איןנו מחייב הוכחת שימוש, החזקה או סחר במסמים מסוכנים, "DOI בעצם פעולות ההכנה דלעיל כדי לספק את דרישת היסוד העובדתי" (שם). משכך, علينا לבחון, במסגרת עורה זה, האם ברשות המשיבה ראיות המצביעות על כי העורר היה מעורב בפעולות המקדימות, הכרוכות בייצור סמים מסוכנים, והאם יש בראיות אלו כדי להוכיח, לכואורה, את אשמתו.

12. אציג כבר עתה, כי לאחר שבחנתי את חומר החוקה שהוצג לפניי, שוכנעת כי הוא כולל ראיות לכואורה, המسفיקות, בשלב דיני זה, כדי להקים סיכוי סביר להרשעתו של העורר בעבירה העיקרית המיווחסת לו, כמו גם ביתר העבירות. להלן אפרט, ככל הנדרש, את אותן ראיות לכואורה המבוססות, כאמור, את אשמתו של העורר.

האזנות הסתר

13. בעניינו של העורר קיימות מספר האזנות סתר המצביעות, לכואורה, על מעורבותו הישירה והבלתי אמצעית, בפעולות המקדימות הכרוכות בייצור הסמים. יצוין, כי רישומי האזנות הסתר שהוגשו על-ידי המשיבה, אינם מהווים תמליל של השיחות, אלא שהם מהווים תמצית של הנאמר בשיחות אלו, תמצית אשר ככל הנראה נערכה על-ידי החוקרים שהזינו לשיחות אלה. העורר, כך עולה מהازנות הסתר, היה מעורב ברכישת הצד הדרוש לשם ביצוע הಹכנות לקראת ייצור הסמים; היה לו חלק בניהול התקציב הכרוך בכך; והוא זה שקיבל, לכואורה, את החלטות בדבר רכישתו של ציוד זה. בחלק מן השיחות שוחח העורר עם מZN, ובשיחות אחרות שוחח עם מעורבים נוספים. כך, בשיחה מס' 40, מיום 11.3.2015, שואל מZN את העורר: "איןחנון צריים 50 מטר כבל חשמל [...] מה עוד אתה ציר?". על כך משיב העורר "100 מטר כבל חשמל, וגליל של יוטה יורקה". מZN מצין, כי הוא חשב "לקנות מקלות של צבע, רולר, שנפתח טלסקופי, ורק לבנות איזה בסיס, אבל את המוט יכולם להביא מוט שנפתח ממטר וחצי עד שלוש וחצי מטר", והעוררעונה, "זה יהיה יותר מיידי יקר [...]" [תחפש] משהו זול [...]. חתיכות של מטר שיוכלו להכנס באותו ואחר כך להדביק עם דבק מתכת". לאחר זאת, מZN שואל את העורר כמה "כאליה" מבקש העורר לרכוש, והוא משיב, כי "ציר 7 עמודים שכיל אחד 2 מטר פלוס". בשיחה נוספת (שיעור 41, מיום 11.3.2015), נשמע מZN אומר לעורר, כי יש לו רעיון, והוא רוצה שהעורר ישמע ויחליט אם הדבר מקובל עליו. מZN מתאר את עלותן של יחידות מתכת אשר ישמשו לבסיס כלשהו, והוא מציע לעורר "לקחת אחד לנשות [...]" שאם כן זה יצא הcy זול, הcy מהר והcy פרקט". העורר שואל בתגובה, "אם זה מספיק חזק", ומZN משיב "מאוד [...] [מדובר ב] מוט טלסקופי נסגר בהברגה". לאחר זאת, מבקש העורר, כי מZN יביא 7 כאליה". בשיחה 162, מיום 16.3.2015, אומר אחד בשם יניב דהאן לעורר, כי הוא "אולי יחליף מדחסים שקשורים ליזה' - יחליף ל[מדחסים] (כך במקור - א.ש.) שיינו יותר טובים", ובתגובה, עונה העורר, כי

הוא "MSCIM". שיחה נוספת רוח, היא שיחה מס' 13, מיום 10.3.2015, בה מצין מזן בפני העורר, כי הוא היה אצלו בשעה "2 - רביע ל-2", והעורר מבקש מזן שיגיע "ישר" לשם, מאחר שי"ניב יבוא לocket [אותה] עוד מעט". לאחר זאת, שואל מזן "אם צריך להביא משהו מהדרך", ועל כך מшиб העורר "תביא רק שתים פוליטרן מהטהא".

14. יציוין, כי בשלב מסוים, כך עולה מרישומי האזנות הסתר, לאחר שמתברר לעורר, שמספר בלשי משטרת מחפשים אותו, הוא נשמע חושש ולחוץ מן הדבר. כך, בשיחה מס' 218, מיום 18.3.2015, אמר העורר לניב, כי "בא שני בלשים ודפקנו בדלת", וכי הוא לא פתח להם. לאחר זאת, מסר העורר, כי הוא יחפש דירה, ויעבור אליה בהקדם. ועוד, בשיחה מס' 222, מיום 18.3.2015, אומר ניב לעורר שאין לו מה להילץ. על כך מшиб העורר, כי הוא "חושש שעוקבים אחריו וזה הבעה הכى גдолה".

דוחות העיקוב

15. מעיון בדוחות העיקוב שנרשמו, במהלך מעצב שבוצע אחר העורר, בין הימים 12-10.3.2015, מתחזקת הסברה, לפיה העורר היה מעורב ברכישת הצד הדירוש לשם הכנה וייצור הסמים המסתוכנים. מדובר בחקוק, מיום 12.3.2015 עולה, כי העורר, בלווית מזן, יצא מחנות לחומרិ בנין בגדה, שבו כשבידיהם מוטות עז. מוטות אלו נמצאו בסופו של יום במבנה שיעוד לייצור הסמים המסתוכנים, בעת חיפוש שנערך על-ידי חוקר המשטרה במקום. יציוין, כי בשלוש ימי המעצב, נראה העורר, על-ידי החוקרים, כשהוא מגיע לבנייה המדובר.

شتיקה בחקירה וראשית הודיעיה

16. במהלך חקירות המשטרה, ביום 24.3.2015 ו-29.3.2015, שתק העורר ולא השיב לרובית השאלות שנשאל. בחלק מהשאלות, בהן נשאל העורר לגבי זהותם של המעורבים האחרים בפרשה, סירב העורר להשיב, בטענה כי אין ברצונו להפליל מאן דהוא. כך, למשל נשאל העורר:

"ש: אתה מבין שאנחנו צריכים את השמות של החברים בכך לבודק את הגרסה שלך?"

ת: אני מבין את זה אך אני לא יכול למסור את השמות כי אני לא רוצה לסבר אותם מאחר שהם לא קשורים.

ש: זאת אומרת אתה מעדיף להפליל את עצמן בעבירות חמורות למדוי ולקשרו את עצמו לשמהו חמור מאד וחברים שיכולים לאשר אולי את הגרסה שלך אתה לא רוצה למסור את השמות שלהם?

ת: מעדיף לשמור על זכות השתקה כרגע"

(הודעת העורר המשטרה, מיום 24.3.2015).

ראוי להזכיר, בהקשר זה, את ההלכה, לפיה בשתיתו של נחקר במסגרת חקירתו, ניתן לראות שם חיזוק לראיות התביעה (ע"פ 8823/12 שבתאי נ' מדינת ישראל, פסקה 29 לפסק דין (1.7.2014); בש"פ 4128/13 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 26 להחלטתי (17.7.2013)).

17. בשלב מסויים בחקירותו של העורר, מיום 24.3.2015, ביקש העורר לבדוק אם ניתן להגיע לעסקה, שבמסגרתה הוא ימסור את האמת וידה בכל העבירות המיוחסות לו:

"[העורר]: אמרתי שאני אתן הودעה מלאה, אחי, על הכל, הכל שלי. זה כמובן האמת.

[החוקר]: מה?

[העורר]: אמרתי שתחשוב על זה. כי אני רוצה עסקה. מבין?

[החוקר]: מה זאת אומרת?

[העורר]: אני אתן לך הודעה על הכל, אחי.

[החוקר]: אני לא מבין אותה.

[העורר]: הכל, אחי. אני אודה בכל העבירות המיוחסות אליו. אוקי? אני אספר לך את הסיפור המלא כביכול. בוא נעשה עסקה, אחי. אני מוכן לשפט בבית סוהר, תגיד לי, איזה עסקה אנחנו יכולים לעשות?

[החוקר]: תשמע, אני אגד לך את זה היכי פשוט, אני לא רוצה שום עסקאות, אוקי? התקיך גם ככה, כל התקיך גם ככה – אתה רואה, ראיית עכשו את כל הריאות. וגם ככה ברור, והתקיך סגור עלייך, אתה רואה את זה. דבר אחד, כן, אתה תחשוב טוב, אם אתה רוצה באמת לספר את כל האמת, כמו שאתה אומר, ואם אתה רוצה, ואלה, להיות עם מצפון נקי, זה נראה אחרת בבית משפט.

[העורר]: אז תן... אוקי, תן לי להתייעץ עם עורך הדין שלי אחר כך, אני חוזה.

[החוקר]: אתה תעשה מה שבא לך, אני אומר לך עוד פעם – זה נראה הרבה יותר, הרבה יותר טוב, הרבה יותר אמיתי בפני בית המשפט.

[העורר]: מאשר זה...

[החוקר]: מאשר כל השקרים שניסית עכשו לספר. הרי אתה רואה ש... אתה רואה שכל התקיך סגור עלייך.

[העורר]: אהה.

[החוקר]: אז מאוד פשוט.

[העורר]: אוקי. תן לי לחשב על זה עד מחר. להתייעץ עם עורך הדין.

פסקתו של בית משפט זה מלמדת, כי הצהרת חשוד על נוכנותו להודות וחזרה מנוכנות זו; הצהרה בדבר נוכנות להודות בתנאי לביצוע כלשהו של המאשימה; או הבעת נוכנות למסורת הודיעיה כלשהי, מהווים "ראשית הודיעיה" (ע"פ 1119/11 פ"ד 64/87abo סרחאן נ' מדינת ישראל, פסקה 67 לפסק דין א' לוי (11.4.2007); ראו גם: ע"פ 557/06 פ"ד 533, 538 (1988)). כפי שציינתי בעניין-abo סרחאן, שם: "התבטאות הכלולות ביטוי לתחשות אשם ישראל, פ"ד מב(3) (5.5.2015) לפסק דין (ענין-abo סרחאן), כמי שטען כי סרחאן נושא אשם".

מצידו של הנאשם, מוגדרת כ'ראשות הודיעיה', ויש בה כדי לחזק את ראיות התביעה, עד כדי סיום – מקום שנדרשת תוספת ראייתית מסווג זה". לאור הכלל האמור, נראה, לכואורה, כי התבטאות זו של העורר בחקירה, מהוות ראשית הודיעיה.

סוף דבר

18. לאור האמור, נחה דעתני כי ברשות המשבגה תשתיית ראייתית לכואורתה להוכחת אשמתו של העורר. ניכר, מתשתיית זו, כי העורר היה, לכואורה, מעורב בתהליכי המקדמי להכנת הסמים במבנה, והיה שותף לניהול בפועל של הכניםות אלו. בנוסף, לא הייתה מחלוקת לגבי קיומה של עילת מעצר בעניינו של העורר, ובשים לב לרמת המסתוכנות הנש��ת מהעורר, לנוכח ההיקף העצום של ייצור הסמים, וזאת בנוסף לעברו הפלילי בעבירות דומות, אין מקום לבחון היתכנותה של חלופת מעצר (השו: בש"פ 2819/15 פלוני נ' מדינת ישראל (17.5.2015); בש"פ 4187/13 בראזי נ' מדינת ישראל (18.6.2013)).

19. לפניו סיום, רואה אני להתייחס בקצרה לטענותו של העורר, לפיה הוא הופלה לרעה ביחס לברישנוקוב, אשר שוחרר ממעצרו בתנאים של מעצר בית מלא. לשיטתו, אין בטענה זו ממש. מבלתי להפחית מחומרת המעשים המיוחסים לברישנוקוב, די לי בכרך שהוא נאשם בעבירה של סיווע לייצור, הכנה והפקה של סמים מסוכנים (להבדיל מהיותו שותף מלא לביצוע העבירה, עורר בענייננו), כדי לדחות את טענותו זו של העורר בדבר הפליגתו כביכול (ראו, בהקשר זה, בש"פ 12/2008 אילוז נ' מדינת ישראל (13.12.2012)). זאת, מעבר לעובדה שלחוות העורר הרשעה קודמת בעבירה של גידול סם, וכן תלוי ועומד נגדו הליך אחר, בגין אותה עבירה.

20. אשר על כן, העורר נדחה בזאת.

ניתנה היום, ב' בסיוון התשע"ה (20.5.2015).

שפט